

РЕШЕНИЕ

№ 547

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9436** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.2, представлявано от управителя М. З. Т., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 10836/17.08.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- В. Т., дирекция "Оперативни дейности", главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с която на основание чл.186, ал.1, б.,а“ от ЗДДС му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект - бар-дискотека „М.“, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Твърди се, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е немотивирана. Жалбоподателят моли съда да отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът изпраща цялата преписка по издаване на оспорения административен акт. Излага доводи за законосъобразност на обжалваната заповед. Моли съда да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото

доказателства, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 10836/17.08.2020г. е връчена на представляващия [фирма], М. З. Т., на 29.08.2020г. От приложените документи за доставка в т.ч. копие на товарителнижа от [фирма] се установява, че жалбата срещу нея е изпратена на 11.09.2020г. и заведена в ТД на НАП В. Т. с вх. № 20376/14.09.2020г., следователно е подадена в законоустановения срок. В този смисъл е и писменото становище от ответника, приложено към жалбата. Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 09.08.2020г., 03:06 часа в търговски обект – бар-дискотека “М.”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. Проверката е извършена съвместно с органите на МВР Л., РУ Т., и РЗИ – Т. относно правилното прилагане и опазване на данъчното и осигурителното законодателство. При нея е установено, че в обекта се продават алкохолни и безалкохолни напитки, коктейли, енергийни напитки, ядки, шоколад. Обектът разполага с два броя компютърна конфигурация с инсталиран програмен продукт за управление на търговската дейност и един брой ПОС терминално устройство. Обектът е с капацитет 150 броя места на закрито, съгласно представено при проверката удостоверение за регистрация. Работното му време е от 23:00 ч. до 6:00 ч. само в събота.

При проверката е извършена контролна покупка, преди легитимация на проверяващия екип. Закупени са един брой натурален сок на стойност 2,00 лв. и една бира “Ш.” на стойност 5,00 лв. За сметката в размер на 5,00 лв. е платено с една банкнота от 20,00 лв. върнато е ресто, но не е издадена фискална касова бележка от наличното и работещо в обекта фискално устройств. За покупката не е издаден и друг платежен документ.

След легитимация на проверяващия екип е отпечатан междинен финансов отчет (МФО), от който се установява, че е разчетена касова наличност в размер на 0,00 лв. Установена е фактическата касова наличност в размер на 1209,25 лв. От разпечатания КЛЕН се установява, че не са регистрирани продажби от ФУ до момента на проверката. Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка № 0374379 от 09.08.2020г., към който са приложени три броя опис ина паричните средства в касата към момента на започване на проверката (от сервитьора и двама бармани) и копие от дневните отчети.

Така установеното административният орган е квалифицирал като нарушение на чл.185, ал.1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от същия закон на дружеството жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване по отношение на търговски обект – бар-дискотека “М.”, находящ се в [населено място], [улица] за срок от четиринадесет дни.

По искане на жалбоподателя като доказателство е приет протокол за извършена проверка № 0293391 от 30.08.2020г. и писмеи доказателства към него, от които се установява, че при извършена на същата дата проверка в процесния търговски обект – бар-дискотека, не са констатирани нарушения.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема

следното:

Заповед №10836/17.08.2020г. е издадена на основание чл.186, ал.1, т.1 от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/16.05.2018г. (т.1.) на изпълнителния Директор на НАП, началниците на отдели “Опаративни дейности” в дирекция “Опаративни дейности” в главна дирекция “Фискален контрол” в ЦУ на НАП са упълномощени да налагат ПАМ на основание чл.186 от ЗДДС. С приложената към административната преписка заповед № 2264/11.06.2018г. на изпълнителния директор на НАП издателят на заповедта Ж. И. А. е назначен именно за началник отдел “Опаративни дейности” в ЦУ на НАП, главна дирекция “Фискален контрол”, дирекция “Оперативни дейности”. Следователно заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неиздаването на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверение за продажба, е предвидена в закона предпоставка за налагане на принудителната административна мярка по чл.186 от ЗДДС. Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен - надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1 б "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице, което означава, че заповедта в качеството ѝ на индивидуален административен акт следва да отговаря на всички законови изисквания. По аргумент от разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган съобразно преследваната от закона цел.

В конкретния случай съдът приема, че [фирма] е извършило продажба на 09.09.2020г., за която не е издаден фискален бон или друг документ. Този факт не се оспорва от жалбоподателя, подкрепя се и от приетия протокол за извършена проверка. Установено е, че оборотът от тази продажба, както и от останалите продажби в деня (нощта) на проверката, не е отчетена от фискалното устройство в обекта. При преброяване на наличните пари в касата е установено, че има в повече 1209,25 лв. Не се спори, че жалбоподателя не е изпълнил задължението си по чл.25, ал.1 от Наредба № Н - 18/13.12.2006 г. на МФ.

След като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 от ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на

административнонаказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл.186 от ЗДДС с последиците по чл.187 от ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това, след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ - "запечатване на обект за срок до един месец", и фактическата обстановка съответства на хипотезата на нормата (което е установено в хода на производството), то налагането на ПАМ от този вид във всеки случай съответства с целта на закона.

Представеният протокол за извършена в търговския обект проверка на 20.08.2020г. не променя този извод. Тези констатации за еднократна проверка веднага след издаването на заповедта не могат да обосноват извод, че наложената ПАМ не съответства на целта на закона. Напротив, това е показателно, че заповедта макар и само с издаването ѝ, преди да влезе в сила, е довела до промяна на практиките в обекта. Отмяната ѝ на това основани обаче би попречило да се постигне целта на закона и би стимулирало незаконосъобразните практики. Административният орган е длъжен да наложи принудителна административна мярка, като законът не предвижда възможност, когато нарушение е отстранено впоследствие, органът да не налага мярка. Следва да се има предвид, че предатвеният протокол за проверка на 20.08.2020г. отразява, че към определен момент не са установени нарушения в обекта, а не е доказателство за трайно поведение.

С оглед установения факт, че нито една от продажбите в нощта на 09.08.2020г. не е отразена, настоящият състав намира, че оспореният административен акт съответства и на целта на закона, а именно предотвратяване и преустановяване на административни нарушения в защита на държавния бюджет и за осигуряване на регулярност на приходите и нормално функциониране на цялата държавна бюджетна система. Неотразяването на извършените продажби води до ощетяване на фиска, възпрепятства контрола и засяга утвърдения ред на данъчна дисциплина.

Единствено въпросът, свързан с правомощието на административния орган за определянето на срок на налагане на мярката се решава в условията на оперативна самостоятелност, с оглед на което следва да бъде изследвано дали при определянето на същия е съобразена целта на закона. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в решение № 6920 от 09.06.2016 г. по адм. д. № 2561/2015 г. на ВАС, и др. В случая определеният срок за налагане на ПАМ е четиринадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок. Продължителността на срока на наложената ПАМ е в достатъчна степен обоснована, като за това са изложени конкретни доводи, което е и изискването на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Като се има предвид, че в нощта, когато е извършена проверката, нито една продажба в обекта не е отчетена, както и че обектът работи един ден в седмицата, което означава, че на практика с обжалваната заповед обектът няма да работи два работни дни, то съдът счита, че изводите за продължителността на срока в заповедта са обосновани с оглед вида и обема на упражняваната в обекта дейност. Административния орган е определил правилно продължителността на срока на наложената ПАМ, като е обсъдил конкретните факти, тежестта на нарушението и е направил конкретна преценка на необходимостта да се преустановят незаконосъобразните практики в обекта.

Оспорената заповед съдържа фактически и правни основания за нейното издаване, както и мотиви относно определения с нея срок за налагане на мярката. Изрично в заповедта е посочено, че определената продължителност на принудителната мярка за срок от четиринадесет дни се налага след преценка на изложената фактическа

обстановка, с оглед защита на обществения интерес, в изпълнение целите на закона, за да се предотврати възможността да се допусне отново административно нарушение от същия търговец, при това такова, което води до задълбочаване нарушенията на фискалната дисциплина, а от друга- препятства опасността от превръщане на незаконосъобразното поведение в практика, като представлява и превенция от непосредствено настъпващите от нарушението вреди. В този смисъл е и практиката на ВАС (решение № 5721 от 09.05.2017 г. по адм. д.№ 3880/2017 г., на ВАС и др.).

Принудителната мярка има превантивен характер, като целта ѝ е да осуети възможността на нарушителя да извърши други подобни противоправни деяния, като по този начин се осигури защита на утвърдения ред на данъчна дисциплина чрез пълна отчетност на извършваните от лицата продажби, с цел гарантиране на обективно данъчно облагане и бюджетни приходи. С оглед на установената по делото фактическа обстановка, характера на извършеното нарушение и неговата тежест, съдът намира, че ограничаването на правата на [фирма], доколкото ПАМ го възпрепятства да упражнява търговска дейност за определен срок, който в случая обхваща два работни дни на търговския обект, не надхвърля необходимото за осъществяване на целта на закона.

Водим от горното, съдът намира жалбата за неоснователна като недоказана, което налага отхвърлянето ѝ.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., на основание чл.24 НЗПП във вр. с чл.37 ал.1 ЗПП вр. с чл.78 ал.8 ГПК вр. с чл.144и чл.143, ал.1 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК , Административен съд София-град , LXV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап.2, представлявано от управителя М. З. Т., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 10836/17.08.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- В. Т., дирекция "Оперативни дейности", Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

Съдия:

